

Mintys Švenčiausiojo Sakramento Adoracijai

(Parengė ses. Felicija Grybaitė, Kristaus Karaliaus Merginų diakonų kongregacija,
ir Kernavės Švč. Mergelės Marijos Škaplierinės parapijos Teofiliaus Matulionio maldos būrelis)

Švč. Sakramento išstatymo, adoracijos ir palaiminimo apeigos atliekamos vadovaujantis apeigynu „Šventoji Komunija ir Eucharistijos slėpinio kultas ne Mišių metu“ (Lietuvos Vyskupų Konferencijos leidinys, Vilnius, 2005). Per adoraciją galima pateikti Arkivyskupo Teofiliaus Matulionio metams skirtas mintis, tarp jų paliekant tylos asmeninei maldai.

ATVIRA ŠIRDIMI

„...Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglauti...“ (Mt 8, 18–20)

Jėzau, kryžiaus aukoje atidavęs pats save,
lieki vienas mūsų bažnyčių altoriaus nameliuose...
Ir taip dažnai čia esi nepagerbtas, apleistas ar persekiojimų ištremtas.
Tikrasis tabernakulis, kurio ieškai, dėl kurio pratęsi buvimą žemėje, –
tai mūsų širdis.

Neretai Tu stovi už širdies durų ir lauki.
Kiek daug šiandien yra nenorinčių įsileisti Tave į savąjį gyvenimą!..
Paguodą ir džiaugsmą atneša atviros širdys žmonių, kurie savąjį gyvenimą paaukojo Tau...

Tarsi žiburiai jie šviečia šiandien ir mums.
Nauja žvaigžde jau suspindėjo garbingasis Teofilius.
Dar vaikystėje tapęs, Jėzau, Tavo Širdies nuosavybe,
jis per visą žemės kelionę atspindėjo dieviškosios meilės ir aukos dvasią.

Viešpatie, savo malone mokyk ir mus pasitikėjimo bei nuolankumo.
Ir skatink pagarbos kupina širdimi
lankyti Tave altoriaus namelio tyloje, kur nuolat lauki mūsų.
Su koku dvasios jautrumu garbingasis ganytojas atsiliepė į šį Tavo ilgesį!..

Išėjęs iš vienučių tamsos, jis atvėrė savojo kalėjimo duris,
kad taptum nuolat regimas Tave mylinčioms sieloms.

Tik Tu vienas, Viešpatie, žinai,
kokios brangios garbingajam Teofilui būdavo
adoracijos tyloje praleistos valandos...
Ilgos valandos, kai dėkodamas už laisvę
ištikimasis apaštalas išsakydavo Tau dvasios alkį ir troškulį tų,
kuriuos prislėgė bedievybės našta.
Kadaise barako palėpėje, suklupeš ant kelių šv. Mišių aukai,
šis nepalaužiamas kalinys drauge su likimo broliais atnašaudavo savąjį vargą.

Priimk, Jėzau, kuklų kvietimą ateiti į mūsų kasdienybę
su jos rūpesčiais bei vargais, išbandymais ar kančia.
Atiduodame Tau savo širdį kaip neatšaukiamą dovaną...
Gyvenk joje ir užvaldyk savo malonės galia.
Teneliks čia vietos nereikalingiems prisirišimams, išdidumui ir egoizmui.
Leisk, Viešpatie, sudėti prie Tavo kojų visus troškimus,
kad išsaugotume savo dvasioje nuolankumo ir ramybės tylą.

Priimk mūsų darbus, žodžius bei mintis,
perkeisk juos kaip atnašą savo garbei ir kaip tarnavimą artimui,
kad neliktum už mūsų širdies durų.
Jėzau, Tu nuolat stovi prie širdies durų tų,
kurie ilgisi švelnumo, trokšta išklausymo, laukia paguodos.
Pamiršęs save, šias širdies dovanas net skaudžiausią kančios naktį,
vedamas, Viešpatie, Tavo rankos,
taip dosniai dalino kitiems garbingasis Teofilus –
„Kur avys, ten ir ganytojai.“
Tavo pavyzdžiu bei užtarimu jis tepadedo ir mums nuolat budėti,
kad Tau, Jėzau, nereikėtų laukti prie uždarytų širdies durų.

Amen.